

PROP DE VOSALTRES

Un mes missioner

Benvolguts diocesans:

Els catòlics ja saben des de sempre que el tercer diumenge d'octubre tota l'Església es reuneix al voltant de les missions. En diem el diumenge del DOMUND. Oracions, col·lectes, animació comunitària, accions formatives i informatives... són mitjans que utilitzem per sensibilitzar la nostra consciència en la necessitat d'evangelitzar a tots els pobles i col·laborar, en la mesura de les nostres possibilitats, als centres missioners de les zones més pobres del món.

El papa Francesc ha ampliat una mica més l'horitzó i, amb motiu dels 100 anys de la publicació d'una encíclica sobre missions del papa Benet XV, ha convidat aquest any a celebrar un Mes Missioner Extraordinari. Ha escollit el següent lema: «Batejats i enviats: l'Església de Crist en Missió en el món» i ha determinat que tot el mes d'octubre tinguem aquest tema com a principal motiu d'oració i reflexió. Tant personal com comunitària.

Estic convençut que la iniciativa ha estat molt ben acollida per tothom. La preocupació per les missions ha descobert les grans mancances i limitacions dels nostres germans que viuen en països amb reduïdes perspectives socioeconòmiques. I això ha generat un alt nivell de plausibilitat en el nostre benestant món occidental. El nostre principal objectiu és donar a conèixer el missatge de Crist, però l'ajuda prestada a persones i els recursos econòmics ha afavorit un sentiment de fraternitat entre uns i altres canviant la imatge infantil de la proposta, que guardem en el record amb la

recollida d'almoines, per una realitat més reflexiva i solidària més universal i amb fort component evangelitzador.

En el primer document del seu pontificat, el papa Francesc ha revelat un meravellós anhel: «Somio amb una opció missionera capaç de transformar-ho tot, perquè els costums, els estils, els horaris, el llenguatge i tota estructura eclesial esdevingui un camí adequat per a l'evangelització del món ac-

tual més que per a l'autopreservació» (EG 27). Nosaltres volem sumar-nos a aquests sentiments.

Comença la preparació d'aquest MES MISSIONER amb la celebració d'un Congrés Nacional de Missions (Madrid, del 19 al 22 de setembre). Es preveu una gran assistència i tindrà gran ressonància en tota la societat. Interessants ponències, taules rodones amb participació de persones amb llarga experiència en les missions i variades comunicacions. També s'ha preparat unes vigílies d'oració i la celebració de l'Eucaristia.

Durant el mes d'octubre s'ha establert que un tema domini cadascuna de les setmanes. La primera, la pregària, coincidint amb la festa de santa Teresa de l'Infant Jesús, patrona de les missions. La segona, el testimoni, recordant les biografies dels missioners actuals i demanant la intercessió dels sants i beats amb projecció missionera. La tercera, la formació, preparant conferències i estudis sobre la realitat missionera des dels aspectes bíblics, catequètics, espirituals i teològics. La quarta, la caritat missionera, col·laborant amb els nostres donatius.

La Delegació de Missions de la nostra diòcesi ha programat activitats per al mes d'octubre: exposició missionera a la catedral, missa al monestir de les Carmelites el dia 6, xerrada d'un missioner el dia 18 i una vetlla de pregària el 26. També, amb les altres diòcesis, han preparat una trobada al Santuari de Montserrat per al dia 19, vigília del DOMUND. Us demano oracions i col·laboració per a aquesta obra.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Camp de treball dels jesuïtes amb persones en risc d'exclusió aquest estiu a Lleida

L'estiu pot ser temps per a moltes coses i una d'elles és participar en un camp de treball. Aquest agost deu joves d'arreu de l'Estat espanyol han estat a Lleida vivint en clau de pregària i servei a la comunitat de jesuïtes i jesuïtines. S'han endinsat en l'art de l'acollida i de l'hospitalitat.

Durant quinze dies van obrir els ulls a la realitat de les persones nouvingudes i sense-llar de la nostra ciutat i pobles i van conèixer les persones i entitats que els hi donen suport. Ho van fer sota una sensibilitat, la del sant de Verdú, Pere Claver.

Van desenvolupar els seus serveis a Càritas d'Alcarràs, la Fundació Arrels sant Ignasi i la Fundació Jericó. Van reflexionar també amb els testimonis d'aquestes i altres entitats que no només fan atenció sinó que busquen maneres de poder fer incidència política per tal de transformar les realitats d'injustícia. El desig és que al tornar cadascú a casa seva allò que ha vist i viscut continuï impregnant la seva vida i acció. MAGIS és la pastoral juvenil que porten arreu de l'Estat espanyol la Companyia de Jesús amb altres congregacions femenines com les Filles de Jesús.

CERCA DE VOSOTROS

Un mes misionero

Queridos diocesanos:

Los católicos ya saben desde siempre que el tercer domingo de octubre toda la Iglesia está reunida en torno a las misiones. Lo llamamos el domingo del DOMUND. Oraciones, colectas, animación comunitaria, acciones formativas e informativas... son medios que utilizamos para sensibilizar nuestra conciencia en la necesidad de evangelizar a todas las gentes y colaborar, en la medida de nuestras posibilidades, en los centros misioneros de las zonas más pobres del mundo.

El papa Francisco ha ampliado un poco más el horizonte y, con motivo de los 100 años de la publicación de una encíclica sobre misiones del papa Benedicto XV, ha invitado este año a celebrar un Mes Misionero Extraordinario. Ha escogido el siguiente lema: «Bautizados y enviados: la Iglesia de Cristo en Misión en el mundo» y ha determinado que todo el mes de octubre tengamos este tema como principal motivo de oración y reflexión. Tanto personal como comunitariamente.

Estoy convencido de que la iniciativa ha sido muy bien acogida por todos. La preocupación por las misiones ha descubierto las grandes carencias y limitaciones de nuestros hermanos que viven en países con reducidas perspectivas socioeconómicas. Y ello ha generado un alto nivel de plausibilidad en nuestro bien estante mundo occidental. Nuestro principal objetivo es dar a conocer el mensaje de Cristo, pero la ayuda prestada en personas y recursos económicos ha favorecido un sentimiento de fraternidad entre unos y otros cambiando la imagen infantil de la propuesta, que guardamos en el recuerdo con la recogida de limosnas, por una realidad más reflexiva y solidaria más universal y con fuerte componente evangelizador.

En el primer documento de su pontificado, el papa Francisco ha revelado un maravilloso anhelo: «Sueño con una opción misionera capaz de transformarlo todo, para que las costumbres, los estilos, los horarios, el lenguaje y toda estructura eclesial se convierta en un cauce adecuado para la evangelización del mundo actual más que para la autopreservación» (EG 27). Nosotros queremos sumarnos a estos sentimientos.

Empieza la preparación de este MES MISIONERO con la celebración de un Congreso Nacional de Misiones (Madrid, del 19 al 22 de septiembre). Se prevé una gran asistencia y con gran resonancia en toda la sociedad. Interesantes ponencias, mesas redondas con participación de personas con larga experiencia en las misiones y variadas comunicaciones. También se ha preparado unas vigilias de oración y la celebración de la Eucaristía.

Durante el mes de octubre se ha establecido que un tema domine cada una de las semanas. La primera, la oración, coincidiendo con la fiesta de santa Teresa del Niño Jesús, patrona de las misiones. La segunda, el testimonio, recordando las biografías de los misioneros actuales y pidiendo la intercesión de los santos y beatos con proyección misionera. La tercera, la formación, preparando conferencias y estudios sobre la realidad misionera desde los aspectos bíblicos, catequéticos, espirituales y teológicos. La cuarta, la caridad misionera, colaborando con nuestros donativos.

La Delegación de Misiones de nuestra diócesis ha programado actividades para el mes de octubre: exposición misionera en la catedral, misa en el monasterio de las Carmelitas el día 6, charla de un misionero el día 18 y una vigilia de oración el 26. También, con las otras diócesis, han preparado una jornada de encuentro en el Santuario de Montserrat para el día 19, víspera del DOMUND. Os pido oraciones y colaboración para esta obra.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Visita guiada a la parròquia de Sant Llorenç el 21 de setembre

Catalonia Sacra, organisme que promou el patrimoni religiós català, ha organitzat per al proper 21 de setembre una visita guiada a l'emblemàtica parròquia de Sant Llorenç de Lleida. La guia serà la Dra. Montserrat Macià i començarà a les 18.15 hores. La previsió és que la visita s'allargui uns 90 minuts i les persones interessades s'han d'inscriure prèviament a reserves@cataloniasacra.cat, més informació al telèfon 693 720 202. Aquesta parròquia, datada al segle XII, ha estat en dues ocasions seu catedralícia i és una construcció d'estil romànic però amb ampliacions i acabaments gòtics. Considerada la segona església en importància després de la Seu Vella, compta amb la nau de Santa Bàrbara; la nau central on s'hi troba el retaule major de Sant Llorenç; la nau de San-

ta Lúcia i la nau de Santa Úrsula, última ampliació de l'església. És una visita obligada i està considerada Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN).

Nomenaments

Mons. Salvador Giménez Valls, bisbe de Lleida, ha previst els següents nomenaments en data 2 de setembre de 2019.

Mn. Santiago Mataix Gabaldón, és nomenat rector *in solidum* de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu del Pont de Suert, Sant Climent papa, de Vilaller, i les d'Adons, Castellars, Còll, Erill-Castell, Gotarta, Irgo, Llesp, Malpàs, Manyanet, Naens, Perves, Pinyana, Sarais, Sarroqueta, Sas, Senet, Sentís, Vilaller, Viu de Llevata, i Viuet; cessant com a rector de Sant Antolí màrtir, d'Aitona, la Nativitat de la Mare de Déu, de Serós, Sant Jaume apòstol de la Granja d'Escarp i de Sant Bartomeu apòstol, de Massalcoreig.

Mn. Jaume Melcior Servat, és nomenat rector de les parròquies de Sant Pere apòstol, de Sudanel, Nativitat de la Mare de Déu de Montoliu, de Lleida, i de la Transfiguració del Senyor, d'Albatàrec; cessant com a vicari parroquial de Sant Llorenç de Lleida.

Mn. Paul Feheta, és nomenat rector de Sant Antolí màrtir, d'Aitona, la Nativitat de la Mare de Déu, de Serós, Sant Jaume apòstol de la Granja d'Escarp i de Sant Bartomeu apòstol, de Massalcoreig; cessant com a rector de la Nativitat de la Mare de Déu, de Juncosa de les Garrigues, Sant Joan Baptista, dels Torms, l'Assumpció de la Mare de Déu, del Soleràs, Sant Miquel arcàngel, de Granyena de les Garrigues, i com administrador parroquial de Sant Antoni abat, de Bellaguarda.

Mn. Luis Aguirre Abella, és nomenat vicari parroquial de les parròquies de Sant Llorenç i Sant Martí, de Lleida; cessant com a rector de l'Assumpció de la Mare de Déu, de Castellans. Continua com a rector de les parròquies de Sant Julià, d'Aspa, l'Assumpció de la Mare de Déu, del Cogul, i Sant Joan Baptista, de l'Albagés.

Mn. Lucas Francisco Evung Edjang, és nomenat rector de la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu, de Castellans; continuant com a rector de Sant Miquel arcàngel, d'Artesa de Lleida, i de Sant Pere apòstol, de Puigverd de Lleida.

Mn. Alexandru Balatchi, com a rector de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu, de Sucs, Mare de Déu del Roser, de Gimennells, Sant Josep Obrer de Pla de la Font, i vicari parroquial de la Mare de Déu de la Mercè, d'Almacelles.

Mn. Ioan Blaj, nomenat rector de la Nativitat de la Mare de Déu, de Juncosa de les Garrigues, Sant Joan Baptista, dels Torms, l'Assumpció de la Mare de Déu, del Soleràs, Sant Miquel arcàngel, de Granyena de les Garrigues, i de Sant Antoni abat, de Bellaguarda.

Per tal que hi hagi constància de que així és i donant fe de la seva autenticitat, signa la present notificació el Secretari General-Canceller, a Lleida, el 28 d'agost de 2019

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari general-Canceller del Bisbat de Lleida

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

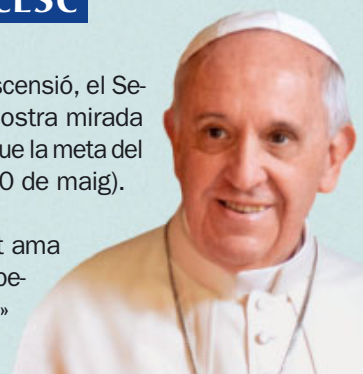

@Pontifex: «La salvació no es compra ni es paga: és un do gratuït» (29 de maig).

@Pontifex: «Si us feu de la bondat del Senyor, comprendreu el sentit dels esdeveniments i la finalitat de la vostra vida» (29 de maig).

@Pontifex: «Amb la seva ascensió, el Senyor ressuscitat atreu la nostra mirada cap al Cel, per mostrar-nos que la meta del nostre camí és el Pare» (30 de maig).

@Pontifex: «L'Esperit Sant ama plasmar la unitat en la més bella i harmoniosa diversitat» (2 de juny).

«És un privilegi servir a Aitona, on santa Teresa Jornet va encendre la flama»

La Gna. Maria Goretti Echaide Urrega nascuda a un poble de Guipúscoa és, des del passat mes de març, la nova superiora de les Germanetes dels Ancians Desemparats d'Aitona i li hem fet una entrevista perquè ens parli de la seva vocació i el seu passat.

Com i quan li va néixer la vocació per fer-se Germaneta dels Ancians Desemparats?

Quan tenia 11 anys va venir a la nostra escola un franciscà i ens va portar un tríptic amb informació de la casa que tenen les germanetes a Tafalla. Encara recordo com era i quan vaig veure a la part del mig «vine i ho veuràs» vaig saber que era el camí que volia seguir. Quan vaig arribar a casa li vaig dir a la meua mare i el 10 d'agost ens vam presentar a la casa de Tafalla (Navarra) i al setembre ja vaig començar el nou curs amb elles.

Com recorda els anys de formació abans de la professió perpètua?

A la casa de Tafalla érem unes 50 joves que volíem ser com santa Marta, volíem servir als altres. Als 17 anys vaig anar a estudiar a València i vaig fer els vots l'any 1985, quan tenia 20 anys. De vegades penso perquè la meua mare es va fiar de mi quan li vaig dir que volia ser monja. És difícil d'explicar però vaig sentir la crida gràcies a aquell díptic i davant de la Mare de Déu dels Desemparats de València, quan encara era novícia, vaig tornar a sentir que «aquest és el meu camí». Després vaig estudiar infermeria i també he fet cursos d'orque.

Quin és el vostre carisma?

Servim i assistim a la gent gran necessitada tant a nivell material com espiritual i també d'afecte. Per tant hem de tenir aquest do del servei que el rebem davant del Senyor i ser fidels als vots de pobresa, castedat i obediència. Vivim en una comunitat de germanes i ja fa uns anys que ens ajuden treballadors a causa de la falta de vocacions.

Com afronta el nou repte de la ser la superiora d'Aitona, poble natal de la fundadora?

Em sento molt acollida i privilegiada. Ha estat com tornar a viure l'experiència dels anys que vaig passar a Lliria (València) que és on va morir santa Teresa Jornet. A Aitona, la nostra fundadora va decidir encendre la flama i és la que ens anem passant les unes a les altres. També he après a escoltar i dedico força temps als nostres residents que agraeixen que estiguis per ells. Em reconforta la fraternitat entre les germanes i el fet de sentir-me acollida. La residència és un referent del poble i també per als seus vilatans.

Abans ha comentat que falten vocacions, quina pot ser la causa?

En general es viu menys la vida cristiana i per tant primer ens hem de plantejar aquest fet abans de pensar en les vocacions tant de vida consagrada com de preveres. A més a més, les vocacions també han baixat a l'Amèrica Llatina, que tradicionalment era una font de germanes i també de vocacions sacerdotals. Nosaltres seguim pregant per les vocacions. Primer hi ha d'haver un encontre amb el Senyor que s'ha d'anar renovant cada dia ja que sinó hi ha aigua a la font, aquesta s'assecarà.

REFLEXIONS

97, 98, 99... me'n falta una!

«Me'n falta una!», és l'expressió que va fer el pastor, aquell vespre d'un dia de tardor, en tancar les ovelles al corral. Un cop d'ull al ramat fou suficient per adonar-se que hi mancava una primala. I va pensar que era massa jove i inexperta per tornar tota sola a casa. Avisa la mestressa de casa, crida el gos i surt a buscar-la, refent el camí per on havia portat el ramat aquell dia. Se sap prou bé tots els topants: baixa a la bassa on l'abeura cada dia abans de portar-lo al corral, segueix pels herbassars de la parada gran abaix al clot, els matolls de la solana, els roures de l'obaga i, de sobte, el gos l'assenyala en uns garrics de la recolzada, on s'havia enganxat portada per la gormanderia d'uns fredolics que hi havia descobert. La bestiola, entre espantada i adolorida, ja no tenia ni esma de belar. El pastor l'allibera, se la posa al coll i content torna cap a casa. Mentrestant s'ha fet fosc i amos i mossos torren pa asseguts vora el foc. Tots estan contents i feliciten l'Enric que ha trobat la primala. El sopar, aquell vespre, és més festiu i animat entre explicacions, comentaris, i la minyona... s'exhibí amb un cantirrol dels seus.

Jesús va posar aquesta paràbola per fer entendre a uns savis mestres de la Llei que als qui s'han esgarriat no els podem deixar tirats sinó que cal cercar-los, ajudar-los a refer la seva vida i a reintegrar-se al grup i que puguin gaudir de la joia de compartir una mateixa fe i uns mateixos ideals i esperances. Ens equivoquem quan estem tan zelosos de la nostra fe que sembla com si ens en volguéssim apropiat.

En les nostres comunitats cristianes ens pot passar que un dia trobem a faltar dones i homes que solien participar assíduament en les celebracions... Quan ens adonem que aquesta absència es perllonga, l'actitud del bon pastor és sortir a trobar qui comença a allunyar-se, parlar amb ell, comentar si escau les causes de l'allunyament i, si és possible, convidar-los a retornar. Qui abandona injustificadament les pràctiques ordinàries, sovint s'aparta de la comunitat i acaba allunyant-se de Déu.

I Jesús acaba la paràbola: «En el cel, hi ha més alegria per un pecador convertit que per noranta-nou justos que no necessiten convertir-se.»

Mn. Ramon Sàrries

AGENDA

- **Diumenge, 15 de setembre.** A les 12 h, missa a l'oratori dels Dolors per celebrar la festa dels Dolors Gloriosos. També tindrà lloc la III Trobada d'Associacions Marianes de Lleida.
- **Dijous, 19 de setembre.** A les 18.30 h, acte de l'Enviament de tots els agents de pastoral del bisbat, a la Catedral. Presidirà el Sr. Bisbe. Inauguració de l'exposició «Batejats» d'Angelina Miró Teixidó.
- **Dissabte, 21 de setembre.** A les 18.15 h, visita guiada de l'església de Sant Llorenç.
- **Diumenge, 22 de setembre:**
 - Celebació de la Jornada dels Migrants a Lleida. A les 10 h, missa a la parròquia del Carme presidida pel bisbe Salvador.
 - A les 11 h, el bisbe Salvador presideix la missa de l'Aplec de Grenyana.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [1Tm 2,1-8 / Sl 27 / Lc 7,1-10]. Sant Corneli, papa (251-253), i sant Cebrià, bisbe de Cartago (249-258), mrs.; santa Edita, vg., princesa; beat Víctor III, papa (1086-1087).

17. ■ Dimarts [1Tm 3,1-13 / Sl 100 / Lc 7,11-17]. Sant Robert Bellarmino (1542-1621), bisbe de Càpua i dr. de l'Església, card. (jesuïta); santa Hildegarda de Bingen, vg. i dra. de l'Església; sant Pere d'Arbués, prev. i mr. a Saragossa; santa Coloma, vg. i mr. a Còrdova; santa Ariadna, mr.

18. ■ Dimecres [1Tm 3,14-16 / Sl 110 / Lc 7,31-35]. Sant Josep de Cupertino (1603-1663), prev. franciscà

conventual, patró dels astronautes; sant Ferriol, mr.; santa Sofia, mr.; santa Irene, mr.

19. ■ Dijous [1Tm 4,12-16 / Sl 110 / Lc 7,36-50]. *Sant Feliu de Llobregat*: □ Santa Maria de Cervelló o dels «Socors», vg. mercedària, de Barcelona (s. XIII). Sant Gener (Jenaro), bisbe de Benevent i mr. a Nàpols (s. IV).

20. ■ Divendres [1Tm 6,2c-12 / Sl 48 / Lc 8,1-3]. Sant Andreu Kim Taegon, prev., i sant Pau Chong Hasang, i companys, mrs. a Corea (1839, 1846 i 1866); sant Eustaqui, l'esposa Teopista i els fills, mrs.; santa Càndia o Càndida, vg. i mr.

21. ■ Dissabte [Ef 4,1-7.11-13 / Sl 18 / Mt 9,9-13]. Sant Mateu o Leví, apòstol i evangelista, de Cafarnaüm, fill d'Alfeu i excobrador d'impostos, venerat a Salerno, patró dels banquers.

22. ■ Diumenge vinent, XXV de durant l'any (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Am 8,4-7 / Sl 112 / 1Tm 2,1-8 / Lc 16,1-13 (o bé, més breu: 16,10-13)]. *Urgell*: ■ Beats Josep Batalla, Jaume Bonet, Josep Rabasa i companys màrtirs; Sant Maurici (o Mori), venerat a Suïssa, i altres companys, màrtirs; santa Digna, verge i màrtir; sant Fèlix IV, papa (526-530).

Diumenge XXIV de durant l'any (C)

COMENTARI

Déu sempre estima i perdona

Tot i que el papa Francesc va voler celebrar, fa un temps, l'any de la misericòrdia, podem dir que tota la Bíblia és plena de l'amor de Déu als homes. Ho veiem a la primera lectura. Déu estava indignat perquè el poble d'Israel s'havia desviat del camí que els havia prescrit i volia castigar-lo: *Deixa'm que s'inflami la meua indignació, i no en deixaré rastre* [d'aquest poble]. Però quan Moisès apai-vagà el Senyor el seu Déu i li recorda que és el vostre poble, que havíeu fet sortir de la terra d'Egipte amb gran poder i mà forta i fa esment llavors dels grans patriarques *llavors el Senyor es desdigué del mal que havia amenaçat de fer al seu poble*. Déu es mostra plenament misericordiós. És més forta sempre la misericòrdia que l'enuig.

I si això ho veiem a l'Èxode, molt més clar és encara a l'evangeli. Llegim avui les tres paràboles de la misericòrdia: la de l'ovella perduda, la de moneda de plata i sobretot la mal anomenada del fill pròdig. Quan el pastor troba l'ovella perduda o la dona la moneda de plata, hom subratlla sempre la gran alegria per haver trobat l'ovella o la moneda i el final és gairebé sempre el mateix: *Us asseguro que al cel hi haurà també més alegria per un sol pecador convertit que no pas per noranta-nou justos, que no necessiten conversió*. Però on veiem el gran amor de Déu, el Pare ple de misericòrdia, és en la tercera paràbola. El pare espera sempre que torni el fill i quan el veu es posa a córrer per donar-li una forta abraçada, no li pregunta res sinó que fa una gran festa: *Porteu de pressa el vestit millor, poseu-li un anell i calçat, porteu el vedell gras per celebrar-ho*. Una gran festa perquè el fill ha tornat a casa: la seva alegria és immensa. Ho recorda també Pau a la segona lectura: *Déu s'apiadà de mi. Entre els pecadors jo soc el primer. Però Déu se n'apiadà*. Per tot arreu es respira la misericòrdia, l'alegria de Déu que perdona. És que Déu és amor i és feliç estimant i perdonant. El pitjor pecat és dubtar del seu amor.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 32,7-11.13-14)

En aquells dies, el Senyor digué a Moisès: «Vés, baixa a la plana: s'ha pervertit el teu poble, que tu havies fet pujar de la terra d'Egipte. De seguida s'han desviat del camí que jo els havia prescrit. S'han fet un vedell de fosa i l'han adorat, li han sacrificat víctimes i diuen: "Poble d'Israel, aquí tens els teus déus, els qui t'han fet sortir d'Egipte".» Per això el Senyor digué a Moisès: «Veig que aquest poble és rebel al jou. Deixa'm que s'inflami la meua indignació i no en deixaré rastre. Després et convertiré en un gran poble.» Però Moisès apai-vagava el Senyor, el seu Déu, i li deia: «Senyor, per què s'encén el vostre enuig contra el vostre poble, que havia fet sortir de la terra d'Egipte amb gran poder i amb mà forta? Recordeu-vos d'Abraham, d'Isaac i d'Israel, els vostres servents; recordeu que els va jurar per vós mateix i els va dir: "Faré que la vostra descendència sigui tan nombrosa com les estrelles del cel, i tot aquest país que jo us havia dit el donaré als vostres descendents i el posseiran per sempre".» Llavors el Senyor es desdigué del mal que havia amenaçat de fer al seu poble.

▶ Salm responsorial (50)

R. Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare he pecat.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu (1Tm 1,12-17)

Estic agraït a Jesucrist, el nostre Senyor. És ell qui m'ha donat forces. Li agraeixo que m'hagi considerat prou fidel per a confiar-me un servei a mi, que primer blasfemava contra ell i el perseguia i l'injuriava. Però Déu s'apiadà de mi, perquè quan encara no tenia fe no sabia què feia. La gràcia del nostre Senyor ha estat prò-diga amb mi, juntament amb la fe i l'amor en Jesucrist. Això que ara et diré és cert, i del tot digne de crèdit: que Jesucrist vingué al món a salvar els pecadors, i entre els pecadors jo soc el primer. Però Déu se n'apiadà perquè Jesucrist pogués demostrar primerament en mi tota la grandesa de la seva paciència, fent de mi un exemple dels qui es convertiran a la fe i tindran així la vida eterna. Al rei de tot el món, Déu únic, immortal, invisible, honor i glòria pels segles dels segles. Amén.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 15,1-32) (Versió abreujada)

En aquell temps, veient que tots els cobradors d'impostos i els altres pecadors s'acostaven a Jesús per escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven entre ells i deien: «Aquest home acull els pecadors i menja amb ells.» Jesús els proposà aquesta paràbola: «¿Qui de vosaltres, si tenia cent ovelles i en perdia una, no deixaria en el desert les noranta-nou i aniria a buscar la perduda fins que la trobés? I quan l'hagués trobada, ¿oi que se la posaria tot content a les espatlles i, arribant a casa, convidaria els amics i els veïns dient-los: "Veniu a celebrar-ho: he trobat l'ovella que havia perdut"? Us asseguro que al cel hi haurà també més alegria per un sol pecador convertit que no pas per noranta-nou justos que no necessiten convertir-se. I si una dona tenia deu monedes de plata i en perdia una, ¿no encendria el llum i escombraria la casa i la buscaria amb tot l'interès fins que la trobés? I quan l'hagués trobada, oi que convidaria les amigues i les veïnes dient-los: "Veniu a celebrar-ho: he trobat la moneda que havia perdut"? Us asseguro que hi ha una alegria semblant entre els àngels de Déu per un sol pecador convertit.»

▶ Lectura del libro del Éxodo (Éx 32,7-11.13-14)

En aquellos días, el Señor dijo a Moisés: «Anda, baja de la montaña, que se ha pervertido tu pueblo, el que tú sacaste de Egipto. Pronto se han desviado del camino que yo les había señalado. Se han hecho un becerro de metal, se postran ante él, le ofrecen sacrificios y proclaman: "Este es tu Dios, Israel, el que te sacó de Egipto".» Y el Señor añadió a Moisés: «Veo que este pueblo es un pueblo de dura cerviz. Por eso, déjame: mi ira se va a encender contra ellos hasta consumirlos. Y de ti haré un gran pueblo». Entonces Moisés suplicó al Señor, su Dios: «¿Porqué, Señor, se va a encender tu ira contra tu pueblo, que tú sacaste de Egipto, con gran poder y mano robusta? Acuérdate de tus siervos, Abraham, Isaac e Israel, a quienes juraste por ti mismo: "Multiplicaré vuestra descendencia como las estrellas del cielo, y toda esta tierra de que he hablado se la daré a vuestra descendencia para que la posea por siempre".» Entonces se arrepintió el Señor de la amenaza que había pronunciado contra su pueblo.

▶ Salmo responsorial (50)

R. Me levantaré, me pondré en camino adonde está mi padre.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a Timoteo (1Tim 1,12-17)

Querido hermano: Doy gracias a Cristo Jesús, Señor nuestro, que me hizo capaz, se fió de mí y me confió este ministerio, a mí, que antes era un blasfemo, un perseguidor y un insolente. Pero Dios tuvo compasión de mí porque no sabía lo que hacía, pues estaba lejos de la fe; sin embargo, la gracia de nuestro Señor sobrepasó en mí junto con la fe y el amor que tienen su fundamento en Cristo Jesús. Es palabra digna de crédito y merecedora de total aceptación que Cristo Jesús vino al mundo para salvar a los pecadores y yo soy el primero; pero por esto precisamente se compadeció de mí: para que yo fuese el primero en el que Cristo Jesús mostrase toda su paciencia y para que me convirtiera en un modelo de los que han de creer en él y tener vida eterna. Al Rey de los siglos, inmortal, invisible, único Dios, honor y gloria por los siglos de los siglos. Amén.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 15,1-32) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, solían acercarse a Jesús todos los publicanos y los pecadores a escucharlo. Y los fariseos y los escribas murmuraban diciendo: «Ese acoge a los pecadores y come con ellos». Jesús les dijo esta parábola: «¿Quién de vosotros que tiene cien ovejas y pierde una de ellas, no deja las noventa y nueve en el desierto y va tras la descarriada, hasta que la encuentra? Y, cuando la encuentra, se la carga sobre los hombros, muy contento; y, al llegar a casa, reúne a los amigos y a los vecinos, y les dice: "¡Alegraos conmigo!, he encontrado la oveja que se me había perdido". Os digo que así también habrá más alegría en el cielo por un solo pecador que se convierta que por noventa y nueve justos que no necesitan convertirse. O ¿qué mujer que tiene diez monedas, si se le pierde una, no enciende una lámpara y barre la casa y busca con cuidado, hasta que la encuentra? Y, cuando la encuentra, reúne a las amigas y a las vecinas y les dice: "¡Alegraos conmigo!, he encontrado la moneda que se me había perdido". Os digo que la misma alegría tendrán los ángeles de Dios por un solo pecador que se convierta.»